

Środa, 6 lipca 2022 r.

P9_TA(2022)0286

UE i obrona multilateralizmu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2022 r. w sprawie UE i obrony multilateralizmu (2020/2114(INI))

(2023/C 47/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument zatytułowany „Wspólna wizja, wspólne działanie: Silniejsza Europa – Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”, przedstawiony przez byłą wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federikę Mogherini 28 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększenia wkładu UE w multilateralizm oparty na zasadach (JOIN(2021)0003),
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady pt. „Nowa agenda UE–USA na rzecz globalnych zmian” (JOIN(2020)0022),
- uwzględniając konkluzje Rady z 12 lipca 2021 r. w sprawie priorytetów UE na forum ONZ podczas 76. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
- uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji z 25 marca 2020 r. w sprawie planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji na lata 2020–2024 (JOIN(2020)0005), w szczególności jego specjalny rozdział 3 dotyczący promowania globalnego systemu praw człowieka i demokracji oraz podrozdział 3.1 dotyczący współpracy wielostronnej, w którym wprowadza się w życie zaangażowanie UE na rzecz silnego wielostronnego systemu praw człowieka,
- uwzględniając zmieniony tekst deklaracji politycznej określającej ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, uzgodniony przez negocjatorów 17 października 2019 r.,
- uwzględniając plan działania UE na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa na lata 2019–2024 oraz unijny plan działania w sprawie równości płci III (GAP III) z 25 listopada 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 lutego 2021 r. w sprawie priorytetów UE na rok 2021 na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka,
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ z 2021 r. pt. „Nasz wspólny program działań”,
- uwzględniając swoją rezolucję z 13 czerwca 2013 r. na temat roli UE w promowaniu szerszego partnerstwa transatlantyckiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z 9 czerwca 2021 r. dla Rady w sprawie 75. i 76. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 120.

⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 150.

Środa, 6 lipca 2022 r.

- uwzględniając strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (z 10 grudnia 2003 r.) oraz konkluzje Rady w sprawie nowych kierunków działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia (z 17 grudnia 2008 r.),
 - uwzględniając swoje zalecenie z 21 października 2021 r. dla Wiceprzewodniczącego Komisji/ Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków politycznych i współpracy między UE a Tajwanem ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 24 stycznia 2022 r. w sprawie wprowadzenia strategicznego partnerstwa ONZ–UE w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego na kolejny poziom: priorytety na lata 2022–2024,
 - uwzględniając porozumienie paryskie w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, przyjęte 12 grudnia 2015 r.,
 - uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju ONZ,
 - uwzględniając Czwartą Światową Konferencję w sprawie Kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania na rzecz podniesienia statusu kobiet przyjęte w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe z sesji specjalnych ONZ „Pekin + 5”, „Pekin + 10”, „Pekin + 15” i „Pekin + 20” poświęconych dalszym działaniom i inicjatywom mającym na celu wdrożenie deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania, przyjęte odpowiednio 9 czerwca 2000 r., 11 marca 2005 r., 2 marca 2010 r. i 9 marca 2015 r.,
 - uwzględniając opracowaną przez ONZ globalną strategię zwalczania terroryzmu, która została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne we wrześniu 2006 r. i która wkrótce zostanie zaktualizowana,
 - uwzględniając rezolucję nr 1325 (2000) przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ 31 października 2000 r.,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 65/276 z 3 maja 2011 r. w sprawie udziału UE w pracach ONZ,
 - uwzględniając cztery wspólne oświadczenia UE i ONZ przyjęte na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ we wrześniu 2018 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 12 września 2018 r. w sprawie autonomicznych systemów uzbrojenia ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając umowę ramową między Unią Europejską a Organizacją Narodów Zjednoczonych z 29 września 2020 r. w sprawie udzielania wzajemnego wsparcia w kontekście ich odpowiednich misji i operacji w terenie,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 1 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 7 kwietnia 2022 r. w sprawie konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 24–25 marca 2022 r., w tym najnowszych wydarzeń związanych z wojną w Ukrainie oraz sankcji UE wobec Rosji i ich stosowania ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Handlu Międzynarodowego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0172/2022),
- A. mając na uwadze, że globalny ład jest coraz bardziej niestabilny, spolaryzowany i osłabiony konkurencyjnymi programami działań i stanowiskami politycznymi oraz rosnącym ryzykiem fragmentacji regulacyjnej i konkurencji w zakresie standardów regulacyjnych; mając na uwadze, że demokracja, prawa człowieka i praworządność są coraz bardziej zagrożone w różnych regionach świata; mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka i działacze społeczeństwa obywatelskiego coraz częściej narażeni są na groźby i zagrożenia za prowadzenie legalnej działalności;
- B. mając na uwadze, że wielostronny ład zbudowano, by stawić czoła i zaradzić wyzwaniom naszych czasów, takim jak głód i skrajne ubóstwo, nierówność, degradacja środowiska, choroby, wstrząsy gospodarcze i zapobieganie konfliktom; mając na uwadze, że poczyniono istotne postępy, ale w ostatnim dziesięcioleciu zaobserwowaliśmy regres w wielu obszarach;

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 170.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 86.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0052.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0121.

Środa, 6 lipca 2022 r.

- C. mając na uwadze, że trzeba odnowić umowę społeczną i odbudować zaufanie;
- D. mając na uwadze, że we wrześniu 2015 r. wszystkie kraje zobowiązały się do realizacji ambitnego planu, w którym określono, jak wspólnie stawiać czoła globalnym wyzwaniom – Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;
- E. mając na uwadze, że chociaż multilateralizm pozostaje najlepszym systemem organizacyjnym do rozwiązywania globalnych problemów, należy uznać trudności ze znalezieniem sposobów na jego skuteczne wdrożenie;
- F. mając na uwadze, że świat wkroczył w nową wielobiegunową erę bardzo podatną na turbulencje, konfrontacje i niestabilność, charakteryzującą się wielką rywalizacją geopolityczną obejmującą nietradycyjne zagrożenia i konflikty, takie jak ataki hybrydowe i cyberataki, wojna hybrydowa i dezinformacja, do których dochodzi często z dala od kontroli opinii publicznej, ale które mają poważne konsekwencje dla bezpieczeństwa UE i światowego oraz w przypadku których nie mamy odpowiednich narzędzi umożliwiających przeciwdziałanie im i reagowanie na nie; mając na uwadze, że istnieje ryzyko powstania luki między obecnymi globalnymi wyzwaniami a zdolnością obecnego systemu wielostronnego do zapewnienia skutecznych i sprzyjających włączeniu społecznemu rozwiązań;
- G. mając jednocześnie na uwadze, że globalny ład w coraz większym stopniu boryka się z problemami i wyzwaniami politycznymi, które wymagają działań na szczeblu międzynarodowym, w tym skutecznego globalnego dialogu politycznego, współpracy i konwergencji stanowisk, aby można było wypracować trwałe rozwiązania dające rezultaty, skoordynowane działania i wspólne standardy w ramach opartego na zasadach porządku przynoszącego konkretne rezultaty w interesie wszystkich oraz promującego prawa człowieka i praworządność; mając na uwadze, że standardy te powinny przyczynić się do pokoju, stabilności i zrównoważonego rozwoju na świecie; mając na uwadze, że UE popiera międzynarodowe przepisy i normy;
- H. mając na uwadze, że świat jest teraz pełny wzajemnych powiązań, co sprawia, że podmioty działające na arenie międzynarodowej są bardziej od siebie zależne, a wyzwania bardziej złożone; mając na uwadze, że wynikające z tego problemy na wielu poziomach sprawiają, że trzeba podjąć wspólne działania, opracować elastyczne struktury i uwzględnić wszystkie zainteresowane strony;
- I. mając na uwadze, że obecny wielostronny ład wywodzi się z globalnego ładu po 1945 r., czyli niekoniecznie w pełni odzwierciedla dzisiejszy świat, jako że nie wszystkie obecne podmioty globalne zostały właściwie uwzględnione przy kształtowaniu wielostronnej architektury;
- J. mając na uwadze, że obserwuje się osłabianie i porzucanie polityki i norm kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji, podczas gdy rośnie sprzedaż broni konwencjonalnej, wzrasta poziom autonomii systemu uzbrojenia i inwestuje się w nową broń masowego rażenia;
- K. mając na uwadze, że multilateralizm, jako pokojowy sposób organizacji stosunków między suwerennymi państwami, jest w coraz większym stopniu kwestionowany, co po części wynika ze zmian w systemie międzynarodowym, takich jak pojawienie się nowych podmiotów na arenie międzynarodowej i zagrożeń hybrydowych z nimi związanych, napięcia spowodowane charakterem instytucji wielostronnych, potrzeba zmodernizowania działających od dziesięcioleci instytucji, rosnąca przepaść między opinią publiczną a instytucjami, wzrost nastrojów antyglobalizacyjnych, słabnąca pozycja tradycyjnie dominujących potęg geopolitycznych i związany z tym regres w obszarze globalnych swobód i demokracji; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 i jej bezprecedensowy wpływ na społeczność międzynarodową zintensyfikowały i przyspieszyły te zmiany; mając na uwadze, że stoimy u progu nowej ery, która grozi osłabieniem postępu i względnego pokoju, wypracowanych przez ponad siedemdziesiąt lat, oraz utrwaleniem ery autorytarnych polityków dążących do podważenia międzynarodowego ładu opartego na zasadach, prawie międzynarodowym, praworządności, odpowiedzialności, równouprawnieniu płci i różnorodności; mając na uwadze, że połączenie krajowych tendencji populistycznych, rozbieżnych i zmieniających się celów oraz braku metod stosowania i rozliczalności zmusza system wielostronny do stawienia czoła trzem powiązanym kryzysom: kryzysowi władzy, znaczenia i legitymacji, które wynikają z braku woli politycznej i koordynacji, głównie na Zachodzie;
- L. mając na uwadze, że kryzys multilateralizmu może być szansą na odbudowę porozumienia w sprawie międzynarodowego ładu w oparciu o multilateralizm i praworządność poprzez skuteczną współpracę, solidarność i koordynację; mając na uwadze, że UE powinna wesprzeć inicjatywy ukierunkowane na uwzględnianie poglądów społeczeństwa obywatelskiego w procesach decyzyjnych na forach wielostronnych takich jak ONZ; mając na uwadze, że UE powinna opowiedzieć się za utworzeniem Zgromadzenia Parlamentarnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w ramach systemu ONZ, aby wzmocnić demokratyczny charakter, demokratyczną rozliczalność i przejrzystość globalnego zarządzania;

Środa, 6 lipca 2022 r.

- M. mając na uwadze, że multilateralizm wymaga szybkiego ożywienia, aby stawić czoła temu wielowymiarowemu i wielopłaszczyznowemu kryzysowi; mając na uwadze, że zagrożenia dla pokoju i bezpieczeństwa, podstawowych wolności i demokracji, a także zmiana klimatu, utrata bioróżnorodności, degradacja środowiska, zarządzanie ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi, wzywania związane ze zdrowiem publicznym na świecie, coraz większy protekcyjizm, dezinformacja, zagraniczne ingerencje, równość płci, zrównoważony rozwój oraz pogłębianie się ubóstwa i nierówności na szczeblu globalnym to niektóre z pilnych wyzwań, przed którymi stoi obecnie świat; mając na uwadze, że tylko dzięki wzmocnionemu wielostronnemu ładowi i przywództwu politycznemu społeczność międzynarodowa będzie w stanie znaleźć trwałe i zrównoważone rozwiązania tych i przyszłych problemów;
- N. mając na uwadze, że w celu ożywienia i obrony multilateralizmu UE musi pomóc utrzymać funkcjonowanie instytucji wielostronnych i organizacji międzynarodowych, a jednocześnie dążyć do pogłębienia współpracy z partnerami o podobnych poglądach, aby mogła walczyć o swoje wartości i interesy; mając na uwadze, że te koalicje będą zmieniać się w zależności od konkretnych sytuacji i że nie powinny osłabiać już istniejących instytucji; mając na uwadze, że UE powinna dążyć do tworzenia otwartych koalicji, a nie klubów działających na zasadzie wyłączności; mając na uwadze, że UE musi znaleźć nowe sposoby na współpracę z krajami globalnego Południa i musi potraktować te kraje jako równych partnerów;
- O. mając na uwadze, że zmiana klimatu i pandemia COVID-19 pokazały globalne znaczenie i strategiczną wyższość globalnych dóbr publicznych, takich jak m.in. zdrowie, czyste powietrze i czysta woda, żywność i inne zasoby, edukacja, technologie i cyberprzestrzeń, do których dostęp powinien sprzyjać włączeniu społecznemu, być bezpieczny i niezawodny; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 przypominała nam o oczywistym fakcie: w obliczu pandemii nasz łańcuch bezpieczeństwa zdrowotnego jest tylko tak silny, jak najsłabszy system opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że COVID-19 w dowolnym miejscu stanowi zagrożenie dla wszystkich ludzi i gospodarek; mając na uwadze, że dostęp do globalnych dóbr publicznych i działania polityczne mające na celu standaryzację i rozszerzenie takiego dostępu w różnych krajach i społecznościach wymagają globalnej współpracy w zakresie celów, minimalnych wspólnych standardów i aktywnego wsparcia dla krajów i społeczności znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze, że wymaga to skutecznego wielostronnego programu skupiającego się na globalnych dobrach publicznych i struktur zarządzania, które wzmacniają dostęp do takich dóbr; mając na uwadze, że skutecznego dialogu politycznego, współpracy i zapewniania dostępu do globalnych dóbr publicznych nie można i nie wolno w żadnych okolicznościach oddzielać od propagowania i ochrony praw podstawowych i godności ani od wzmacniania pozycji wszystkich ludzi, w szczególności osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pokazała znaczenie prac WHO i zdolności WHO do szybkiego i skutecznego zarządzania reakcją na pandemię, a jednocześnie ujawniła obawy związane na przykład z próbami ingerencji i manipulowania jej działaniami w tym celu;
- P. mając na uwadze, że terroryzm pozostaje jednym z najpoważniejszych zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;
- Q. mając na uwadze, że rosnąca asertywność reżimów autorytarnych i totalitarnych oraz neoliberalnych rządów na forach wielostronnych i w organizacjach międzynarodowych, w tym dzięki próbom osłabienia i przeformułowania norm międzynarodowych, oraz ich silne zaangażowanie w procesy zarządzania i podejmowania decyzji w odpowiednich organizacjach międzynarodowych i na forach wielostronnych mogą prowadzić do asymetrycznych, mniej skutecznych i stronniczych reakcji politycznych, wyeliminować równe warunki działania dla wszystkich członków społeczności międzynarodowej, a także znacznie osłabić zaangażowanie społeczności międzynarodowej w obronę i wspieranie uniwersalnych wartości i praw powszechnych; mając na uwadze, że indywidualne programy działań, jednostronne działania oraz brak zaangażowania i wsparcia dla rozwiązań wielostronnych mogą dodatkowo podważać multilateralizm jako podstawową zasadę organizacji umożliwiającej sprostanie wyzwaniom ponadnarodowym; mając na uwadze, że w tym kontekście zasadnicze znaczenie ma potwierdzenie wartości zarządzania opartego na zasadach, współpracy międzynarodowej, zaangażowania na rzecz praw podstawowych i prawdziwie równych warunków działania dla wszystkich członków społeczności międzynarodowej; mając na uwadze, że odpowiednie organizacje międzynarodowe i fora wielostronne będą miały kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tych celów; mając na uwadze, że cele te nie tylko pozwolą na skuteczniejszy pozytywny wpływ polityki na globalne wyzwania, ale również zahamują ryzyko konfliktu i zapobiegną mu;

Środa, 6 lipca 2022 r.

- R. mając na uwadze, że UE powinna bardziej niż kiedykolwiek inwestować we wzmacnianie organizacji wielostronnych i że powinien to być jeden z priorytetów jej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO); mając na uwadze, że w Strategicznym Kompasie UE przywiązuje się dużą wagę do partnerstw międzynarodowych i wielostronnych, które stanowią jeden z podstawowych filarów WPBiO;
- S. mając na uwadze, że potrzebna jest wielostronna współpraca między partnerami o podobnych poglądach na rzecz przeciwdziałania obcym ingerencjom podejmowanym w złych intencjach;
- T. mając na uwadze, że sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ pt. „Nasz wspólny program działań”, przedstawione Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ we wrześniu 2021 r., z zadowoleniem przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne w listopadzie 2021 r. i opracowane w drodze szeroko zakrojonych konsultacji z udziałem państw członkowskich ONZ, liderów opinii, młodzieży, społeczeństwa obywatelskiego, odpowiednich zainteresowanych stron i obywateli, a także systemu ONZ i jego wielu partnerów, potwierdza potrzebę bardziej skutecznego, integracyjnego i opartego na zasadach i na sieci kontaktów multilateralizmu w przyszłości; mając na uwadze, że będzie to miało zasadnicze znaczenie dla systemu ONZ i innych forów wielostronnych, jeśli mają nadal być skuteczną platformą konsultacji i podejmowania decyzji na szczeblu globalnym; mając na uwadze, że w tym kontekście UE ma wyjątkową możliwość wspierania ONZ i innych właściwych organizacji międzynarodowych w realizacji procesu reform i we wzmacnianiu ich zdolności do realizacji działań i zdolności do łączenia odpowiednich zainteresowanych stron, takich jak młodzież lub społeczności najbardziej dotknięte zmianą klimatu, w tym na poziomie lokalnym i regionalnym; mając na uwadze, że w związku z tym UE powinna wykorzystać okazję do konstruktywnej i skutecznej współpracy z konkurencyjnymi mocarstwami, a jednocześnie utrzymać zdecydowane stanowisko w sprawie podstawowych praw i swobód, promować model społeczny i polityczny oparty na powszechnych wartościach oraz zacieśniać współpracę i koordynację z krajami o podobnych poglądach w celu wzmocnienia pierwszeństwa uniwersalnych wartości i praw podstawowych oraz znalezienia skutecznych rozwiązań globalnych problemów; mając na uwadze, że dyplomacja parlamentarna będzie kluczowym elementem wzmacniania opartego na zasadach, pluralistycznego, opartego na sieciach kontaktów i skutecznego multilateralizmu;
- U. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie utrzymują pełne zaangażowanie na rzecz multilateralizmu, dobrych rządów na poziomie globalnym, promowania podstawowych wartości Narodów Zjednoczonych jako nieodłącznego elementu polityki zewnętrznej UE oraz na rzecz trzech filarów systemu ONZ: praw człowieka, pokoju i bezpieczeństwie oraz rozwoju;
- V. mając na uwadze, że UE i ONZ w dalszym ciągu ściśle współpracują w ponad 170 krajach na rzecz lepszej ochrony praw człowieka dla wszystkich, zmniejszania problemu głodu i niedożywienia, zapobiegania kryzysom i radzenia sobie z nimi, budowania demokratycznych i integracyjnych społeczeństw, świadczenia podstawowych usług, promowania zielonego wzrostu i godnej pracy oraz zapewnienia zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi;
- W. mając na uwadze, że rola i narzędzia Parlamentu w obszarze dyplomacji i mediacji parlamentarnej oraz dialogu parlamentarnego mogą aktywnie przyczynić się do wzmocnienia multilateralizmu;
- X. mając na uwadze, że nowy Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” (instrument finansowy „Globalny wymiar Europy”), w połączeniu z podejściem „Drużyny Europy” i strategią „Global Gateway”, daje UE i jej państwom członkowskim zdolność do gromadzenia zasobów w sposób synergiczny oraz do lepszej koordynacji pomocy i wywierania pozytywnego wpływu na działania zewnętrzne UE, również na forach międzynarodowych, z uwzględnieniem potrzeb krajów partnerskich, również dzięki stałej i wzmocnionej współpracy z ONZ w terenie; mając na uwadze, że UE powinna priorytetowo traktować udzielanie pomocy krajom zapewniającym dobre rządy i angażującym się w przestrzeganie zasad demokratycznych i praw człowieka; mając na uwadze, że nowy instrument finansowy „Globalny wymiar Europy” przewiduje dialog polityczny na wysokim szczeblu między Komisją, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Parlamentem na temat priorytetów programowania, przy czym Parlament może powiązać ten dialog dotyczący polityki i programowania ze swoimi działaniami politycznymi i konsultacjami z państwami trzecimi, co wzmocni zdolność UE do udzielania pomocy odpowiednim państwom trzecim i wywierania pozytywnego wpływu na te państwa dzięki działaniom dyplomatycznym i informacyjnym;
- Y. mając na uwadze, że jeśli UE ma mówić jednym głosem, należy wprowadzić istotne zmiany w procesie podejmowania decyzji w sprawach zagranicznych; mając na uwadze, że jednomyślne podejmowanie decyzji jedynie ogranicza zdolność Unii do interakcji w sferze międzynarodowej jako silnego podmiotu; mając na uwadze, że ESDZ wraz z państwami członkowskimi powinna zdecydować się na podejmowanie decyzji w sprawach polityki zagranicznej większością kwalifikowaną, która stanowi skuteczniejszą formę podejmowania decyzji;

Środa, 6 lipca 2022 r.

Odbudowa multilateralizmu wpisującego się w podstawowe wartości UE

1. z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat Komisji oraz wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela w sprawie zwiększenia wkładu UE w multilateralizm oparty na zasadach; uważa, że komunikat ten wnosi bardzo bezpośredni wkład w refleksję nad kierunkiem polityki zagranicznej UE i sprzyja tej refleksji, której punktem wyjścia jest ważne, ale bardziej ogólne zaangażowanie na rzecz skutecznego multilateralizmu określonego w europejskiej strategii bezpieczeństwa z 2003 r., a która następnie przechodzi do urzeczywistnienia potrzeby połączenia wartości i celu skutecznego multilateralizmu z pragmatyzmem opartym na zasadach, a także potrzeby promowania i ochrony interesów i wartości UE, jak określono w globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE z 2016 r.; przypomina, że najlepszym sposobem na obronę multilateralizmu jest jego odbudowa w taki sposób, by był bardziej odpowiedni, odporny i skuteczny;
2. popiera stwierdzenie przedstawione we wspólnym komunikacie, że Rada musi „skorzystać z postanowień Traktatu, które pozwalają na konstruktywne wstrzymanie się od głosu i przyjmowanie decyzji kwalifikowaną większością głosów w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa”; podkreśla, że w przyszłych zmianach traktatów UE trzeba uwzględnić głosowanie większością kwalifikowaną w sprawach związanych z polityką zagraniczną, dzięki czemu UE stanie się skuteczniejszym podmiotem globalnym;
3. zgadza się z Komisją i wiceprzewodniczącym / wysokim przedstawicielem co do tego, że UE powinna być bardziej asertywna przy realizowaniu swoich interesów i propagowaniu uniwersalnych wartości, na których się opiera, a zatem uważa, że UE musi bronić i wzmacniać te wartości oraz oparty na zasadach porządek i multilateralizm jako sposób na zapewnienie równych warunków działania dla społeczności międzynarodowej, stworzenie platformy pluralistycznego dialogu politycznego, współpracy i konwergencji oraz wypracowanie reakcji politycznych wspieranych przez całą społeczność międzynarodową, które mogą rzeczywiście przynieść rezultaty;
4. podkreśla, jak niezmiernie ważne jest dla UE wzmocnienie jej zestawu narzędzi działań zewnętrznych i dyplomacji za pomocą własnych autonomicznych instrumentów, co zwiększy jej zdolność do działania jako globalny podmiot i „mówienia jednym głosem” w celu lepszej obrony multilateralizmu i co powinno obejmować utworzenie Europejskiej Akademii Dyplomatycznej, zgodnie z niedawnym apelem Parlamentu Europejskiego; ponawia swój apel o włączenie „nowego europejskiego Bauhausu” jako nowego instrumentu do zestawu narzędzi działań zewnętrznych UE oraz jako przydatnego dyplomatycznego narzędzia kulturalnego i publicznego, co ma zasadnicze znaczenie dla propagowania opartego na wartościach ładu wielostronnego oraz dla wzmocnienia partnerstw międzynarodowych;
5. zwraca uwagę na zdolność UE do opracowywania bardzo skutecznych i sprzyjających włączeniu społecznemu standardów regulacyjnych na potrzeby jednolitego rynku i jest zdania, że UE powinna również dążyć do promowania takich standardów w ramach swoich działań zewnętrznych jako paradygmatu i wkładu w dyskusję na temat skutecznych globalnych standardów regulacyjnych; przypomina art. 24 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w którym stwierdza się, że „państwa członkowskie popierają, aktywnie i bez zastrzeżeń, politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności” oraz że „powstrzymują się od wszelkich działań, które byłyby sprzeczne z interesami Unii lub mogłyby zaszkodzić jej skuteczności jako spójnej sile w stosunkach międzynarodowych”; jest zaniepokojony działaniami niektórych państw członkowskich, na przykład realizacją dwustronnych inicjatyw dyplomatycznych we współpracy z państwami trzecimi, które to inicjatywy mogą stać w sprzeczności z przepisami art. 24 TUE;
6. uważa, że UE musi w dalszym ciągu pełnić rolę zagorzałego i kluczowego obrońcy multilateralizmu na świecie oraz unikać działań zagrażających tym celom; stwierdza jednak, że UE musi zareagować na siły globalne, takie jak zwiększona fragmentacja, instrumentalizowanie handlu i protekcyjizm, aby zachować swoją przewagę konkurencyjną.
7. jest zdania, że UE powinna wykorzystać wysiłki na rzecz znalezienia rozwiązań globalnych problemów, takich jak zmiana klimatu, lub wspierania stabilności i pokoju jako punkt wyjścia dla szerszych stosunków dyplomatycznych z państwami trzecimi, z którymi dialog i współpraca w innych dziedzinach polityki mogą nie zawsze być natychmiast wykonalne;
8. wzywa UE do większej asertywności i do bardziej strategicznego przeciwdziałania nasilającym się zagrożeniom globalnym; podkreśla, że w obliczu gwałtownie zmieniającego się krajobrazu geopolitycznego świat znalazł się na rozdrożu, a instytucjom wielostronnym grozi zdominowanie przez reżimy niedemokratyczne; apeluje o silne, oparte na działaniach zaangażowanie na rzecz ochrony demokracji i praw podstawowych na forach wielostronnych;

Środa, 6 lipca 2022 r.

9. przypomina, że UE pełni jedynie funkcję obserwatora w prawie wszystkich organizacjach międzynarodowych i na forach wielostronnych oraz że sytuacja ta nie odzwierciedla ani zakresu kompetencji UE, ani rosnącego znaczenia regionalnych organizacji ponadnarodowych w podejmowaniu decyzji na szczeblu globalnym; uważa, że skuteczność UE na szczeblu globalnym jest ściśle powiązana z jej statusem na forach wielostronnych i w organizacjach wielostronnych; wzywa w związku z tym państwa członkowskie, by wykazały polityczną wolę wzmocnienia pozycji UE w organizacjach i na forach wielostronnych oraz by zdobyły poparcie państw trzecich dla takiej zmiany statusu, tak aby UE mogła faktycznie i skutecznie wywiązać się ze swojego zobowiązania do obrony multilateralizmu;

Wzmocnienie Organizacji Narodów Zjednoczonych i udział Unii Europejskiej w jej systemie

10. ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla programu reform wprowadzonego przez sekretarza generalnego ONZ António Guterresa i zwraca uwagę, że potrzebne są dalsze postępy, zwłaszcza w zakresie integracji kobiet, młodych ludzi i osób znajdujących się w trudnej sytuacji oraz w podnoszeniu świadomości w kwestii interseksyjności struktur ONZ; podkreśla, jak ważny jest system ONZ, który może nadal skutecznie funkcjonować; zwraca uwagę na wartość wizji „jednej ONZ”, opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ dla systemu oenzetowskiego, w ramach której poszczególne agencje i komponenty ONZ mogą rzeczywiście być ze sobą powiązane i funkcjonować razem w oparciu o jedną strukturę budżetową i zarządczą oraz mogą przyczynić się do osiągnięcia celów ONZ; zwraca w szczególności uwagę na zwiększoną rolę stałych koordynatorów ONZ przewidzianą w reformie systemu ONZ w dziedzinie wspierania rozwoju i uważa, że koordynatorzy ci, działający obecnie w ponad 130 krajach, powinni nie tylko pełnić przewodnią rolę w koordynowaniu wdrażania programów ONZ w terenie, aby wzmocnić jedność działań ONZ, ale także powinni współdziałać i ściśle konsultować się z delegaturami UE w danym państwie członkowskim ONZ z myślą o osiągnięciu synergii i wzajemnego wzmocnienia z programami tematycznymi i geograficznymi UE dla tego państwa;

11. potwierdza, że UE i ONZ powinny ściśle współpracować ze sobą na szczeblu centralnym oraz w regionach i krajach, gdzie udzielają wsparcia, tak by wymieniać dane analityczne oraz dostosowywać plany polityczne i programowe, co pozwoli zmaksymalizować wpływ na dobrobyt ludzi i planety; przypomina, że UE może znacznie zwiększyć zasięg i wpływ programów ONZ w państwach trzecich oraz może określić swoje własne programowanie i swoją pomoc w sposób zapewniający synergii i wzmocniający ich oddziaływanie, zgodnie z celami ONZ; podkreśla w związku z tym wartość bliskich konsultacji i współpracy między UE a ONZ i zachęca Komisję, ESDZ i delegatury UE w państwach trzecich, by aktywnie kontaktowały się i konsultowały z ONZ w sprawie działań politycznych i programowych ONZ na lata 2021–2027 i później; zachęca ONZ do regularnych konsultacji z UE w siedzibie głównej ONZ, ale również w terenie w państwach trzecich;

12. jest zdania, że UE i ONZ powinny organizować doroczne szczyty, podczas których Sekretarz Generalny ONZ mógłby naradzać się z Radą, Komisją, ESDZ i Parlamentem; wzywa ONZ do zapewnienia stałej obecności wysokich rangą partnerów z ONZ w Parlamencie w celu kontynuowania ustrukturyzowanego i spójnego dialogu politycznego i zwiększenia widoczności wysiłków ONZ; podkreśla, że funkcjonowanie ONZ pod względem politycznym wymaga poprawy, i apeluje jednocześnie o zapewnienie silniejszej płaszczyzny współpracy między ONZ i organizacjami regionalnymi, jak podkreślił sekretarz generalny ONZ António Guterres; zwraca uwagę, że trzeba wzmocnić koordynację agencji ONZ z międzynarodowymi instytucjami finansowymi za pośrednictwem Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ (ECOSOC); popiera propozycje sekretarza generalnego ONZ António Guterresa, aby dać młodym ludziom i społeczeństwu obywatelskiemu silniejszy głos w systemie ONZ;

13. podkreśla, że aby UE stała się skuteczniejszym partnerem globalnym, który będzie w stanie bronić wielostronnego ładu, należy wzmocnić zdolność UE do niezawodnego i szybkiego działania jako wiarygodny gwarant bezpieczeństwa; w związku z tym apeluje do Rady i Komisji, by dokładnie oceniły, zbadały i opracowały możliwości utworzenia stałych wielonarodowych jednostek wojskowych, które stacjonowałyby i szkoliły się wspólnie;

14. wzywa Sekretarza Generalnego ONZ, by wzmógł wysiłki we wdrażaniu strategii ONZ w sprawie parytetu płci jako zasadniczego narzędzia zapewniającego równą reprezentację kobiet w systemie ONZ na wszystkich szczeblach hierarchii; przypomina, że od czasu utworzenia ONZ w 1945 r. żadna kobieta nie została powołana na stanowisko Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych; zwraca uwagę na ogólną potrzebę równej reprezentacji kobiet i grup zmarginalizowanych oraz zwiększenia różnorodności w organizacjach międzynarodowych; zdecydowanie wspiera program działań na rzecz młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa oraz jego cel, jakim jest zapewnienie młodzieży silniejszego wpływu w procesie podejmowania decyzji na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i międzynarodowym;

Środa, 6 lipca 2022 r.

15. jest zdania, że UE powinna wskazać organy ONZ i inne organizacje wielostronne, które mają kluczowe znaczenie dla promowania dialogu politycznego, konwergencji i rozwiązań politycznych dotyczących globalnych wyzwań i ustanawiania standardów; powinna również określić jasne cele i jasne priorytety dialogu z takimi organami i organizacjami oraz wsparcia, w tym wsparcia budżetowego, dla takich organów i organizacji; przypomina w związku z tym, że UE i jej państwa członkowskie są już głównymi darczyńcami finansowymi dla ONZ oraz wielu jej agencji i programów, ale to zobowiązanie na rzecz ONZ i wspieranie ONZ nie zawsze przekłada się na silniejszy wpływ UE, jej państw członkowskich i partnerów o podobnych poglądach na stanowiska kluczowych agencji ONZ lub na forach wielostronnych, co jest szczególnie niepokojące w obliczu rosnącej asertywności reżimów niedemokratycznych, takich jak Rosja, na takich forach;

16. zwraca uwagę na rosnące znaczenie geopolityczne standardów, zwłaszcza standardów technologicznych, i apeluje do UE o strategiczne działanie, tak aby stała się ustanawiającą standardy supersiłą na forach wielostronnych;

17. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów o podobnych poglądach do dalszej poprawy koordynacji przy wspólnym popieraniu kandydatów na stanowiska kierownicze na forach wielostronnych; zwraca uwagę, że potrzebna jest koordynacja z partnerami o podobnych poglądach w innych regionach świata, biorąc pod uwagę znaczenie zasady sprawiedliwego geograficznego podziału stanowisk kierowniczych, przy czym należy nadal kłaść duży nacisk na wartości demokratyczne;

18. podkreśla w związku z tym kluczową rolę, jaką odgrywa Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) jako filar europejskiego bezpieczeństwa, i apeluje o dalsze wzmacnianie wszechstronnego podejścia tej organizacji do kwestii bezpieczeństwa;

19. wzywa UE do współpracy z ONZ, organizacjami regionalnymi, gremiami międzynarodowymi, np. G-7 i G-20, oraz doraźnymi koalicjami, a także na ich forum, aby stawiać czoła obecnym i przyszłym wyzwaniom;

20. wzywa Komisję i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do dalszego rozwijania strategii na rzecz multilateralizmu, w tym poprzez regularnie aktualizowane wytyczne dotyczące sposobu postępowania na różnych forach, obejmujące takie kwestie jak reforma systemu ONZ i bardziej centralna rola lub formalna reprezentacja UE, a także wizja nowego ładu światowego, ukształtowanego tak, by mógł ożywić multilateralizm; uważa, że UE będzie musiała zawrzeć sojusze z partnerami o podobnych poglądach w celu rozwoju wielostronnej współpracy na wielu różnych forach, a sojusze te nie zawsze będą obejmowały te same podmioty, jednak celem musi być zawsze utrzymanie skutecznego, opartego na zasadach systemu globalnego zarządzania;

21. podtrzymuje swoje stanowisko w sprawie rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie wyrażone w poprzednich rezolucjach;

22. z całą stanowczością potępia wojnę napastniczą Federacji Rosyjskiej przeciw Ukrainie, a także udział w niej Białorusi, i domaga się, aby Rosja natychmiast zakończyła wszystkie działania wojskowe w Ukrainie i bezwarunkowo wycofała wszystkie siły zbrojne i sprzęt wojskowy z całego terytorium Ukrainy uznanego przez społeczność międzynarodową; podkreśla, że ta agresja wojskowa i inwazja stanowią poważne naruszenie prawa międzynarodowego; uważa, że rosyjska inwazja na Ukrainę stanowi atak nie tylko na suwerenny kraj, lecz także na zasady i mechanizm współpracy i bezpieczeństwa w Europie oraz międzynarodowy porządek oparty na zasadach, określony w Karcie Narodów Zjednoczonych;

23. z zadowoleniem przyjmuje zawieszenie członkostwa Rosji w Radzie Praw Człowieka ONZ; z zadowoleniem przyjmuje decyzje organizacji międzynarodowych, w tym w dziedzinie kultury i sportu, o zawieszeniu udziału Rosji; wzywa przywódców UE i przywódców innych państw do wykluczenia Rosji z grupy G-20 i innych wielostronnych organizacji współpracy, takich jak Światowa Organizacja Handlu, UNESCO i inne, co byłoby ważnym sygnałem, że społeczność międzynarodowa nie powróci do utrzymywania dotychczasowych stosunków z tym państwem agresorem;

24. podkreśla, że pełne i skuteczne wdrożenie obowiązujących sankcji w całej UE i przez międzynarodowych sojuszników UE musi być teraz priorytetem; wzywa UE do wykorzystania wielostronnych forów w celu zapewnienia skuteczności tych sankcji;

Środa, 6 lipca 2022 r.

25. wzywa, aby natychmiast nałożyć pełne embargo na import ropy naftowej, węgla, paliwa jądrowego i gazu z Rosji, całkowicie zrezygnować z gazociągów Nordstream 1 i Nordstream 2 oraz przedstawić plan dalszego zapewniania bezpieczeństwa dostaw energii do UE w perspektywie krótkoterminowej; wzywa UE do zapewnienia wsparcia za pośrednictwem wielostronnych forów państwom trzecim, które chcą wprowadzić embargo na import energii z Rosji;

26. z zadowoleniem przyjmuje zdolność UE i jej państw członkowskich do pracy w skoordynowany sposób oraz do przedstawiania jednolitych stanowisk w ramach systemu ONZ, ze szczególnym uwzględnieniem Zgromadzenia Ogólnego ONZ, Rady Bezpieczeństwa ONZ i Rady Praw Człowieka ONZ; w związku z tym pochwala cenne wysiłki koordynacyjne delegatur UE przy ONZ w Nowym Jorku i Genewie; uważa, że to jednolite, oparte na synergii podejście powinno być powielane w odniesieniu do każdego organu i agencji ONZ lub innej organizacji międzynarodowej, tak aby UE mogła działać jako jeden podmiot na forach wielostronnych; ubolewa, że Rada Bezpieczeństwa ciągle nie jest w stanie podejmować decyzji, a w konsekwencji nie reaguje tak skutecznie na kryzysy takie jak kryzysy w Ukrainie, Syrii, Etiopii i Sudanie, jak reagowała na inne kryzysy w przeszłości, i że miało to negatywny wpływ na zapobieganie tym kryzysom, zarządzanie nimi i ich rozwiązywanie ze względu na powszechne korzystanie z praw weta; podkreśla, że to niedopuszczalne, by jedno państwo mogło powstrzymać wysiłki na rzecz przeciwdziałania ludobójstwu, zbrodniom przeciwko ludzkości lub zbrodniom wojennym;

27. apeluje do ONZ o mianowanie specjalnego wysłannika do Libii, jako że stanowisko to pozostaje nieobsadzone od listopada 2021 r., a proces demokratyczny w Libii znajduje się w punkcie zwrotnym;

28. ubolewa nad faktem, że w 2022 r. w Radzie Bezpieczeństwa znajdują się tylko dwa państwa członkowskie UE; uważa, że UE i państwa członkowskie powinny promować refleksję nad zreformowaniem Rady Bezpieczeństwa, tak by przywrócić jej zdolność do reagowania na kryzysy w sposób terminowy i skuteczny, zdecydowanie ograniczyć prawo weta i zmienić jej skład w celu lepszego odzwierciedlenia dzisiejszego świata;

29. w związku z tym ponownie wyraża pogląd, że UE i jej państwa członkowskie powinny zabiegać o osiągnięcie szerokiego konsensusu w sprawie reformy Rady Bezpieczeństwa, m.in. jeśli chodzi o zapewnienie UE stałego członkostwa oprócz już istniejących mandatów państw członkowskich UE; apeluje do państw członkowskich UE, by nie konkurowały ze sobą, jeśli chodzi o zajęcie miejsca w Radzie Bezpieczeństwa;

30. wyraża zaniepokojenie erozją istniejącego systemu kontroli zbrojeń i rozbrojenia oraz instrumentów prawnych w tym zakresie; wspiera wszelkie wysiłki mające na celu ponowne włączenie kontroli zbrojeń i programu rozbrojenia do agendy międzynarodowej, w tym przez ożywienie Konferencji Rozbrojeniowej; wzywa UE i jej państwa członkowskie do przeglądu i aktualizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, tak by uwzględnić ostatnie zmiany geopolityczne, technologiczne i prawne oraz zapewnić aktualną i ambitną podstawę dla wielostronnego zaangażowania UE na rzecz nieprolifracji i rozbrojenia; wyraża zaniepokojenie rozwojem nowych technologii wojskowych, takich jak sztuczna inteligencja (AI), broń do wykorzystania w przestrzeni kosmicznej, biotechnologie i broń hipersoniczna, oraz aktywnie wspiera wysiłki i nowe inicjatywy mające na celu wstrzymanie powiązanych programów zbrojenia realizowanych przez niektóre państwa członkowskie ONZ; popiera prace grupy roboczej ds. przestrzeni kosmicznej Komisji ONZ ds. Rozbrojenia dotyczące praktycznego wdrażania w działaniach w przestrzeni kosmicznej środków w zakresie przejrzystości i budowania zaufania;

31. popiera inicjatywę Sekretarza Generalnego ONZ na rzecz utrzymywania pokoju opartą na uaktualnieniu partnerstwa ONZ–UE w operacjach pokojowych i zarządzaniu kryzysowym oraz zbadaniu możliwości zawarcia nowych partnerstw, w tym partnerstwa między EU, ONZ i Unią Afrykańską, oraz nawiązania współpracy z innymi organizacjami regionalnymi; potwierdza zasadniczą rolę kobiet w mediacji w przypadku konfliktów oraz w misjach pokojowych oraz przypomina o ich niedostatecznej reprezentacji na wszystkich szczeblach w ONZ, UE oraz innych organizacjach i misjach wielostronnych;

32. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia zdolności do dzielenia się informacjami, konsultowania się i koordynowania w zakresie strategii, polityk i stanowisk, w tym w organach zarządzających i zarządach organów wielostronnych, w których UE nie jest bezpośrednio reprezentowana, począwszy od Rady Bezpieczeństwa ONZ; podziela pogląd wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i Komisji, że UE powinna ustanowić mechanizmy koordynacji we wszystkich instytucjach międzynarodowych, w tym instytucjach finansowych; uważa, że należy rozszerzyć tę samą zdolność koordynacyjną na zarządy wszystkich organów ONZ;

Środa, 6 lipca 2022 r.

33. uważa, że nowy instrument finansowy „Globalny wymiar Europy” oraz podejście „Drużyna Europy” w odniesieniu do pomocy i programowania geograficznych i tematycznych, a także strategia „Global Gateway” dotycząca rozwoju infrastruktury połączeń stanowią wyjątkową okazję do określenia wspólnego programu międzyinstytucjonalnego, który należy odzwierciedla i docenia wkład państw członkowskich UE w sposób zapewniający wartość dodaną w wielostronnym podejściu do wyzwań i kryzysów na świecie i wzmacniający zdolność UE i jej państw członkowskich do wywierania wpływu, w tym na forach międzynarodowych; potwierdza swoje zobowiązanie do stosowania wyważonego i opartego na priorytetach podejścia geograficznego w działaniach, pomocy i programach UE zainicjowanych poza jej granicami;

34. ostrzega, że podejmowane przez rządy neoliberalne lub reżimy autorytarne i totalitarne, jak Chiny, próby uzyskania i wzmocnienia wpływów dzięki finansowaniu organizacji międzynarodowych podnoszą kwestię antagonizmu finansowego na forach wielostronnych i skłaniają do refleksji na szczeblu globalnym i unijnym nad sposobami zapewnienia niezależności i skuteczności odpowiednich organizacji międzynarodowych i forów wielostronnych poprzez wykorzystanie wszystkich narzędzi, którymi dysponują instytucje UE, w tym, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, odpowiedniego i zrównoważonego finansowania ze środków UE, a także finansowania z innych źródeł; przypomina, że opóźnienia w płatnościach ustalonych wkładów przez kilka państw członkowskich wywierają niezmiernie negatywny wpływ na prace organizacji międzynarodowych i są w związku z tym nie do przyjęcia;

35. przypomina, że pomoc humanitarna i rozwojowa UE dla państw trzecich jest bardzo często przekazywana za pośrednictwem systemu ONZ; popiera to partnerstwo między UE a ONZ, ale wzywa UE do zadbania o zapewnienie odpowiedniej widoczności szczególnej roli i wkładu UE na forum ONZ; podkreśla w związku z tym, jak ważne jest przeprowadzenie na szczeblu UE dokładnej analizy zarówno istniejących, jak i planowanych partnerstw UE–ONZ, aby ocenić, czy wkład UE jest odpowiednio wyeksponowany, czy środki finansowe podatników są wykorzystywane zgodnie z wartościami UE oraz czy rola przywódcza powierzona UE i jej państwom członkowskim jest współmierna do silnego zaangażowania UE w systemie ONZ; wzywa Komisję i ESDZ do przeprowadzenia tego przeglądu oraz do omówienia z Parlamentem ustaleń i dalszych działań mających zapewnić odpowiednie docenianie wkładu UE, podziału środków finansowych i zaangażowania UE w ramach systemu ONZ;

36. podkreśla, że wsparcie UE dla organizacji międzynarodowych i jej obecność na forach wielostronnych powinny być widoczne dla obywateli państw członkowskich; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do rozpoczęcia ogólnounijnej kampanii informacyjnej na temat wsparcia udzielanego przez UE organizacjom międzynarodowym oraz unijnej obecności, celów i działań na forach wielostronnych; wzywa również Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, aby promowały aktywną rolę UE na forach wielostronnych oraz dostarczały więcej informacji na temat wkładu i osiągnięć UE w organizacjach międzynarodowych, w tym poprzez wspólne wypowiedzi, stanowiska i oświadczenia dotyczące rezolucji ONZ;

37. podkreśla, że państwa członkowskie muszą zintensyfikować koordynację na poziomie funduszy i programów ONZ oraz określić kluczowe cele i wspólne podejście do ukierunkowania zarządów; podkreśla, że ważne jest zapewnienie przejrzystości i rozliczalności w obszarze finansowania organizacji wielostronnych i wydatkowania przez nie środków;

38. wyraża uznanie dla prac sojuszu na rzecz multilateralizmu jako nieformalnej sieci krajów zjednoczonych w przekonaniu, że wielostronny porządek oparty na zasadach jest jedyną niezawodną gwarancją stabilności i pokoju na świecie, a nasze wspólne wyzwania można rozwiązać tylko w drodze współpracy;

Odbudowa multilateralizmu przez wzmocnienie globalnego partnerstwa na rzecz realizacji wspólnych celów

39. podkreśla, że trzeba działać na rzecz skutecznego, zorientowanego na wyniki i opartego na wartościach oraz pluralistycznego multilateralizmu, w ramach którego rządy, społeczeństwo obywatelskie, podmioty religijne, sektor prywatny, środowisko akademickie i inne zainteresowane strony mogą skutecznie współpracować, aby służyć globalnym wartościom i interesom i realizować globalne cele; uznaje znaczenie pogodzenia dwóch kluczowych celów UE, tj. zwiększenia widoczności i wpływów UE jako podmiotu na arenie międzynarodowej i wspierania roli forów wielostronnych; przypomina, że należy odpowiednio zaradzić tym napięciom i zająć oparte na zasadach i stanowcze stanowisko wobec tych dwóch celów, zgodnie z podstawowymi wartościami, założeniami i interesami UE; zwraca uwagę, że mimo pozornych napięć między tymi dwoma kluczowymi celami europejskimi, stwarzają one także nowe możliwości, ponieważ większa strategiczna autonomia UE może umożliwić jej zawieranie sojuszy z dwustronnymi partnerami w ramach negocjacji wielostronnych oraz promowanie i obronę zobowiązań wielostronnych w trakcie prowadzenia negocjacji dwustronnych; wzywa UE i państwa członkowskie do konsekwentnej i aktywnej obrony multilateralizmu i odpowiednich instytucji wielostronnych za każdym razem, gdy są one w jakikolwiek sposób lub w jakiegokolwiek formie podważane;

Środa, 6 lipca 2022 r.

40. podkreśla znaczenie dalszej wielostronnej współpracy w sprawach bezpieczeństwa i obrony; podkreśla prace partnerstwa UE–NATO i współpracę UE–OBWE, których fundamentem jest wspólne promowanie wspólnych podstawowych wartości, takich jak demokracja, wolność, poszanowanie praw i godności człowieka, praworządność oraz propagowanie pokoju i współpracy międzynarodowej, przy jednoczesnej ochronie międzynarodowego porządku opartego na zasadach; wzywa państwa członkowskie UE i członków NATO, które jeszcze się na to nie zdecydowały, do przyłączenia się do europejskich inicjatyw w zakresie bezpieczeństwa i obrony w celu dalszego uzupełniania i wzmacniania wspólnej współpracy;

41. podkreśla, że multilateralizm i wszelkie reformy obecnego systemu powinny koncentrować się również na większej przejrzystości i rozliczalności oraz na współpracy z podmiotami niepaństwowymi, aby pomóc w odbudowaniu zaufania do tych instytucji i nadać im większą legitymację; podkreśla, że trzeba uwzględnić wyzwania związane z zapobieganiem nielegalnym przepływowi finansowemu i ich zwalczaniem oraz wzmacnianiem współpracy międzynarodowej i dobrych praktyk w dziedzinie zwrotu i odzyskiwania aktywów, w tym dzięki skuteczniejszym środkom w celu wywiązania się z istniejących zobowiązań na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że trzeba wdrożyć skuteczne, sprzyjające włączeniu społecznemu i zrównoważone środki w celu zapobiegania korupcji i jej zwalczania w ramach Agendy 2030; podkreśla, że należy usprawnić na poziomie globalnym zwalczanie nielegalnych przepływów finansowych;

42. podkreśla, że należy nadal nawiązywać kontakty z sojusznikami i partnerami o podobnych poglądach w organizacjach międzynarodowych i na forach wielostronnych w celu konsolidacji koalicji krajów o podobnych poglądach, dzielących wspólne wartości i realizujących wspólne cele oraz zaangażowanych w dialog polityczny i skuteczną współpracę na świecie; podkreśla potrzebę dodania umowy o współpracy w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa między UE a Zjednoczonym Królestwem jako załącznika do umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE, aby obie strony mogły lepiej stawić czoła wspólnym globalnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa i polityki zagranicznej; podkreśla, że taka umowa służyłaby również ułatwieniu współpracy w organizacjach wielostronnych, w szczególności ONZ, z uwagą na wiele wspólnych wartości i interesów obu stron;

43. zwraca uwagę na szczególne znaczenie nie tylko tradycyjnych partnerów transatlantyckich lub europejskich, takich jak Stany Zjednoczone i Kanada, a także Zjednoczone Królestwo, Bałkany Zachodnie i inne kraje południowego i wschodniego sąsiedztwa, ale również innych partnerów demokratycznych o podobnych poglądach w Ameryce Łacińskiej, Indo-Pacyfiku i Afryce, którzy mogą stworzyć w ramach partnerstwa szerszy obszar wspólnych wartości i standardów oraz zobowiązać się do promowania globalnych reakcji na globalne wyzwania, a także stworzyć szerszą międzynarodową koalicję partnerów o podobnych poglądach; w tym względzie podkreśla znaczenie pogłębionego dialogu i szerszej współpracy z krajami afrykańskimi o podobnych poglądach, a także znaczenie wspierania ich w budowaniu przyszłości dla Afryki opartej na demokracji, włączeniu społecznym i dobrobycie, przy czym należy pamiętać również o potrzebie sprostania wyzwaniom i zagrożeniom dla bezpieczeństwa wynikającym ze zmiany klimatu, terroryzmu i przestępczości zorganizowanej;

44. podkreśla, że stosunki UE z Unią Afrykańską (UA) oraz z Ameryką Łacińską i Karaibami mają nieodłączną wartość same w sobie i kluczowe znaczenie dla odnowionego multilateralizmu; przypomina, że we wspólnym oświadczeniu „Africa and Europe: two continents with a joint vision for 2030” [Afryka i Europa: dwa kontynenty ze wspólną wizją do roku 2030] UE i UA zobowiązały się do współpracy na rzecz promowania skutecznego multilateralizmu w ramach międzynarodowego porządku opartego na zasadach, którego centralnym elementem jest ONZ, oraz zobowiązały się do pracy na rzecz bardziej zbliżonych stanowisk na forach wielostronnych w celu zmniejszania nierówności na świecie, wzmacniania solidarności, walki ze zmianą klimatu i poprawy dostarczania „globalnych dóbr publicznych”, zgodnie z Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i Agendą Unii Afrykańskiej 2063;

45. popiera w związku z tym wysiłki wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, Rady i Komisji na rzecz dalszego wzmacniania partnerstwa UE z UA oraz Wspólnotą Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów; zwraca uwagę na znaczenie dalszego zbliżenia stanowisk na forum ONZ i na innych forach wielostronnych między UE a krajami przystępującymi i partnerskimi; wzywa UE, by zwiększyła zdolności do udzielania pomocy krajom partnerskim i krajom o podobnych poglądach, w tym poprzez budowanie zdolności, dzielenie się wiedzą, szkolenia i partnerstwa, tak aby kraje te mogły skuteczniej angażować się w system wielostronny, oraz poprzez wymianę najlepszych praktyk z tymi krajami, aby czerpać wiedzę również z ich doświadczeń; ponownie podkreśla znaczenie wzmocnienia istniejących forów wielostronnych, w których uczestniczą partnerzy o podobnych poglądach, zwłaszcza szczytów UE–Wspólnota Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów;

Środa, 6 lipca 2022 r.

46. podkreśla, że potrzebna jest współpraca między UE a ASEAN stwarzająca możliwość stawienia czoła wspólnym wyzwaniom w regionie Azji i Pacyfiku; podkreśla, że potrzebne jest zwiększenie roli organizacji regionalnych w systemie ONZ przez zaproponowanie szczytu szefów organizacji regionalnych, który odbywałby się corocznie;

47. wzywa Komisję i ESDZ, by zaproponowały nowe inicjatywy mające na celu reagowanie na zagrożenia dla bezpieczeństwa związane z klimatem, a jednocześnie propagowanie Europejskiego Zielonego Ładu na forach międzynarodowych; uważa, że UE powinna wspierać ambitne cele zmniejszania emisji dwutlenku węgla w państwach trzecich, i podkreśla, że dyplomacja w dziedzinie zmian klimatu musi być zasadniczym elementem działań zewnętrznych UE, aby propagować globalny pokój i bezpieczeństwo;

48. wspiera niestrudzone popieranie i obronę powszechnych praw człowieka i podstawowych wolności przez UE, jej zdecydowane poparcie dla upowszechnienia prawa międzynarodowego praw człowieka, aktywne wsparcie dla forów ONZ zajmujących się prawami człowieka i ich wykorzystywanie do rozwiązywania palących kwestii związanych z prawami człowieka, jej zdecydowane poparcie dla wzmocnienia rozliczalności i międzynarodowych mechanizmów wymiaru sprawiedliwości oraz jej walkę z bezkarnością i poszanowanie suwerenności oraz integralności terytorialnej państw; podkreśla w związku z tym poparcie UE dla ustalonych i uznanych granic międzynarodowych i odrzuca wszelkie próby ich zmiany przy użyciu siły;

49. wspiera wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i Komisję w ich dążeniach do dopilnowania, by Rada Praw Człowieka ONZ działała wydajniej oraz szybko, skutecznie i w sposób wiarygodny i bezstronny zajmowała się wszystkimi kwestiami dotyczącymi praw człowieka i sytuacją w poszczególnych krajach oraz zapewniała synergii z innymi wielostronnymi forami praw człowieka;

50. apeluje, aby w organach zajmujących się obroną praw człowieka starano się zachować jak największą bezstronność i aby chronić je przed ewentualną ingerencją państw, których naruszenia praw człowieka są znane; nalega w związku z tym na potrzebę określenia jasnych standardów w zakresie poszanowania praw człowieka, praworządności i praw podstawowych, które należy spełnić, aby zostać członkiem Rady Praw Człowieka ONZ, i jest zdania, że UE powinna być bardziej proaktywna w tym względzie i wspierać kompleksową reformę Rady Praw Człowieka;

51. wyraża uznanie dla pracy wysokiej komisarz Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka i jest zdania, że Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka zapewnia wyjątkowe okazje do zaangażowania się w skuteczny dialog i skuteczną współpracę mające na celu usprawnienie systemu praw człowieka ONZ i wzmocnienie jego zdolności w zakresie realizacji działań, w tym poprzez zwiększoną kontrolę publiczną nad obowiązkami członków Rady Praw Człowieka i organizowanie obowiązkowych konferencji darczyńców podczas Zgromadzenia Ogólnego ONZ z udziałem kandydatów na członków Rady Praw Człowieka, zgodnie z propozycją wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i Komisji zawartą we wspólnym komunikacie; z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie 12 października 2021 r. corocznego dialogu strategicznego z ONZ;

52. zauważa, że zasoby finansowe przeznaczone na prace wysokiej komisarz Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka są zdecydowanie niewystarczające, a wiele krajów dąży do ich zmniejszenia, podczas gdy UE od dawna domaga się zwiększenia środków dla Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy i działania UE dotyczące praw człowieka w ramach Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ i Rady Bezpieczeństwa ONZ, a także współpracę między UE a ONZ w wielu kwestiach tematycznych i krajowych dotyczących praw człowieka;

53. apeluje o stworzenie większej synergii między zaleceniami ujętymi w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka a dobrowolnymi przeglądami krajowymi przeprowadzanymi w ramach celów zrównoważonego rozwoju oraz o powiązanie ich z programowaniem przez UE specjalnych projektów dotyczących praw człowieka; zachęca UE i jej państwa członkowskie, by zintensyfikowały działania przeciwko podejmowanym przez państwa autorytarne próbom wprowadzenia kontrnarracji w celu zmiany rozumienia praw człowieka przez podkreślanie, że prawa grupowe są ważniejsze od praw indywidualnych; wzywa UE, by wspierała prace organizacji pozarządowych i obrońców praw człowieka w Radzie Praw Człowieka, doświadczających coraz większych presji i zagrożeń ze strony państw autorytarnych;

54. ubolewa z powodu wykorzystywania Rady Praw Człowieka przez autorytarne i totalitarne reżimy do własnych celów, w szczególności do podważania jej funkcjonowania i osłabiania systemu norm praw człowieka; wzywa UE i państwa członkowskie, by wsparły kompleksową reformę Rady Praw Człowieka;

Środa, 6 lipca 2022 r.

55. podkreśla pilną potrzebę pełnego i systematycznego uwzględnienia aspektu płci oraz trzeciego unijnego planu działania w sprawie równości płci (GAP III) we wszystkich działaniach zewnętrznych UE; wzywa UE i państwa członkowskie do odegrania czołowej roli we wdrażaniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla, że kobiety odgrywają kluczową rolę w zapobieganiu konfliktom, w negocjacjach pokojowych, budowaniu i utrzymywaniu pokoju, w działaniach humanitarnych i odbudowie pokonfliktowej; w związku z tym podkreśla, że UE musi zapewnić równy udział kobiet i ich pełne zaangażowanie we wszystkie działania mające na celu utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa, a jednocześnie uwzględniać perspektywę płci we wszystkich swoich działaniach zewnętrznych;

Większy udział Parlamentu Europejskiego

56. przypomina, że dla rozwoju opartego na zasadach, skutecznego, zorientowanego na wyniki i wykorzystującego sieci kontaktów multilateralizmu ważne jest zaangażowanie demokratycznie wyłonionych w wyborach parlamentów w celu zapewnienia szerszego dostępu do szerokiego grona zainteresowanych stron oraz rozszerzenia dialogu i współpracy na podmioty niepaństwowe, takie jak rządy regionalne, gminy, środowisko akademickie, społeczeństwo obywatelskie i sektor gospodarki; popiera międzynarodowe inicjatywy wzywające do konstruktywnego uczestnictwa Tajwanu w roli obserwatora w posiedzeniach, mechanizmach i działaniach organów wielostronnych, w tym Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol) i Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC); przypomina, że demokratycznie wybrane parlamenty mogą eksponować i wzmacniać głosy wspierające multilateralizm jako płaszczyznę umożliwiającą skuteczne reakcje polityczne z korzyścią dla całej ludzkości, a także mogą zapewniać niezbędne powiązania między organizacjami międzynarodowymi i wielostronnymi forami podejmującymi decyzje a obywatelami;

57. jest zdania, że UE powinna opowiedzieć się za powołaniem w ramach systemu ONZ specjalnego organu, aby wzmocnić demokratyczny charakter, odpowiedzialność demokratyczną i przejrzystość globalnego sprawowania rządów;

58. zwraca uwagę, że Parlament może sprzyjać zapewnianiu synergii w swoich regularnych kontaktach politycznych z parlamentami państw członkowskich UE i państw trzecich, ponieważ kontakty te mogą wzmocnić i dalej rozwijać koalicję krajów o podobnych poglądach w organizacjach międzynarodowych i na forach wielostronnych oraz wzmocnić zdolność tych krajów do wywierania pozytywnego wpływu; uważa, że należy zastanowić się nad możliwością utworzenia delegacji Parlamentu ds. ONZ, ze szczególnym uwzględnieniem Zgromadzenia Ogólnego ONZ i innych parlamentarnych wymiarów organizacji międzynarodowych i forów wielostronnych, aby wzmocnić powiązania parlamentarne i dialog z systemem ONZ i innymi odpowiednimi forami wielostronnymi oraz zapewnić demokratyczny dialog i uwzględnianie kwestii strategicznych na szczeblu międzyinstytucjonalnym UE;

59. podkreśla, że UE powinna popierać inicjatywy mające na celu lepsze uwzględnianie poglądów społeczeństwa obywatelskiego w procesach decyzyjnych ONZ; wzywa do ustanowienia w ramach systemu ONZ nowych forów, które umożliwiłyby społeczeństwu obywatelskiemu zaangażowanie się w dialog polityczny z ONZ, oraz do skutecznego wykorzystania istniejących już forów;

60. uważa, że biura Parlamentu w miastach, gdzie siedzibę mają organy ONZ lub organizacje międzynarodowe, które są istotne dla działań zewnętrznych UE, powinny nawiązywać dialog z tymi organami i organizacjami i uwzględniać ich działania, aby zapewnić ściślejsze powiązanie z wysiłkami, zobowiązaniami i wizjami związanymi z multilateralizmem na szczeblu UE i Parlamentu Europejskiego; jest zdania, że należy zastanowić się nad tym, jak Parlament może zwiększyć synergie między delegacjami międzyparlamentarnymi, komisjami i służbami Parlamentu zajmującymi się obserwacją wyborów i wspieraniem demokracji w celu dalszego wzmocnienia działań zewnętrznych UE poprzez działania tych organów parlamentarnych; podkreśla znaczenie prac Unii Międzyparlamentarnej;

61. wyraża poparcie dla roli Parlamentu we wzmacnianiu działań związanych z budowaniem potencjału parlamentarnego i we wspieraniu demokracji na świecie, jak i dla jego szczególnej roli w mediacji parlamentarnej i dialogu, między innymi poprzez dialog im. Jeana Monneta; podkreśla wartość dodaną szczególnej roli, jaką Parlament odgrywa we wspieraniu dialogu i wymianie najlepszych praktyk i standardów demokratycznych;

62. przypomina o ważnej roli Parlamentu jako demokratycznej instytucji, która może stanowić wyjątkowe forum publiczne i zapewnić wyjątkową perspektywę promowania multilateralizmu; uważa, że Parlament powinien nadal regularnie zapraszać przywódców wysokiego szczebla z odpowiednich organizacji międzynarodowych do omawiania wspólnych interesów i priorytetów; uważa, że w celu wzmocnienia parlamentarnego wymiaru forów wielostronnych Parlament powinien organizować w swoich pomieszczeniach co roku konferencję prelegentów z krajów G-7 i G-20; wzywa

Środa, 6 lipca 2022 r.

do wzmocnienia zorganizowanego dialogu między Parlamentem a systemem ONZ; podkreśla w związku z tym, jak ważne jest organizowanie regularnych spotkań w celu wymiany poglądów między Komisją Spraw Zagranicznych i innymi właściwymi komisjami a szefami delegatur UE przy ONZ w Nowym Jorku i Genewie oraz między tymi komisjami a szefami misji państw członkowskich UE, które są stałymi lub niestałymi członkami Rady Bezpieczeństwa ONZ; podkreśla pozytywny wkład corocznych delegacji Komisji Spraw Zagranicznych i jej podkomisji do siedziby ONZ w Nowym Jorku; wzywa do sformalizowania niektórych nieformalnych sesji między UE a Radą Bezpieczeństwa ONZ; zachęca do ustanowienia formalnego stowarzyszenia między Parlamentem a Zgromadzeniem Ogólnym ONZ;

Multilateralizm jako siła napędowa w sprostaniu pilnym globalnym wyzwaniom

63. podkreśla kluczowy wkład systemu wielostronnego w radzeniu sobie ze zmianą klimatu; wzywa do dalszego promowania, wzmocniania i instytucjonalizowania istniejących ram wielostronnych mających na celu przeciwdziałanie zmianie klimatu, takich jak Ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), do której przystąpiło 197 stron, w tym wszystkie państwa członkowskie ONZ, a zatem ma ona niemal powszechne członkostwo, poprzez ustanowienie mechanizmów rozliczalności i konkretnych zasad zapewniających skuteczność ich mandatów; podkreśla, że trzeba wzmocnić globalne działania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu, ponieważ jedynie dzięki wspólnym, natychmiastowym i ambitnym działaniom w skali globalnej będziemy mogli ograniczyć wzrost temperatury na świecie do 1,5 °C w stosunku do poziomów z okresu przedindustrialnego;

64. uważa, że w walce z globalnym ociepleniem kraje rozwinięte powinny wspierać kraje rozwijające się w odchodzeniu od paliw kopalnych na rzecz zielonej energii i przekazywać im nie tylko środki finansowe, ale także wiedzę fachową i technologię;

65. przypomina, jak ważne jest skoncentrowanie się na realizacji działań na szczeblu krajowym poprzez przyjmowanie i wdrażanie ustalonych na poziomie krajowym wkładów, a jednocześnie należy dbać o to, by społeczność międzynarodowa wspólnie dążyła do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego na szczeblu wielostronnym; wzywa rządy, by określiły ambitne ustalone na poziomie krajowym wkłady, bez których nie zostanie osiągnięty cel 1,5 °C, oraz by wzajemnie zachęcały się do ich realizacji;

66. przypomina, że należy ściśle współpracować z krajami emitującymi znaczne ilości gazów cieplarnianych, krajami narażonymi na skutki zmiany klimatu i partnerami transatlantyckimi, aby na konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu w 2022 r. zapewnić postępy na drodze do realizacji celu wyznaczonego na 2030 r.; apeluje o kontynuowanie wielostronnych starań o mobilizację środków finansowych na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju i celów związanych z klimatem, w tym o przeznaczenie 50 % finansowania działań związanych z klimatem na przystosowanie; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podjęte podczas konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP26) w 2021 r. na rzecz opracowania definicji dezinformacji związanej ze zmianą klimatu;

67. przypomina, że naruszenia praw w dziedzinie ochrony środowiska mają zasadniczy wpływ na szeroki wachlarz praw człowieka, w tym na prawo do życia, samostanowienia, pożywienia, wody i zdrowia oraz prawa kulturalne, obywatelskie i polityczne; podkreśla, że różnorodność biologiczna i prawa człowieka są ze sobą powiązane i wzajemnie od siebie zależne, i przypomina, że państwa mają obowiązek ochrony różnorodności biologicznej, od której zależą prawa człowieka, m.in. przez zapewnienie udziału obywateli w decyzjach dotyczących różnorodności biologicznej oraz umożliwienie dostępu do skutecznych środków zaradczych w przypadku utraty i degradacji różnorodności biologicznej; wyraża poparcie dla działań o charakterze normatywnym podejmowanych od niedawna na szczeblu międzynarodowym wobec przestępstw przeciwko środowisku; zachęca zatem UE i państwa członkowskie, aby propagowały uznanie ekobójstwa za przestępstwo międzynarodowe na mocy Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK);

68. przypomina o kluczowej roli forów wielostronnych w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z pandemią COVID-19 i podkreśla, że jest to przykład ich ważnej roli w promowaniu i ochronie globalnego zdrowia publicznego i powszechnego zabezpieczenia zdrowotnego; docenia wprowadzenie inicjatywy na rzecz globalnego dostępu do szczepionki przeciwko COVID-19 (Covax), która stanowi bezprecedensowy wyraz solidarności międzynarodowej, i dziękuje jej darczyńcom i uczestnikom, podkreślając jednocześnie potrzebę dalszego przekazywania i zwiększania zasobów, oraz budowania zdolności w zakresie produkcji i dystrybucji szczepionek w celu bezpłatnego udostępniania szczepionek i leczenia wszystkim krajom, tak by mogły rzeczywiście dotrzeć do wszystkich krajów w odpowiednim czasie;

Środa, 6 lipca 2022 r.

69. pochwała prace WHO mające na celu walkę z pandemią za pomocą decyzji opartych na wiedzy naukowej i dowodach, przy jednoczesnym zapewnieniu niezależnej kontroli i rozliczalności w odniesieniu do zarządzania przez WHO reakcją na pandemię COVID-19; podkreśla, że należy wzmocnić jej mandat i zdolności wykonawcze, zwłaszcza w odniesieniu do wymiany danych i mobilizacji zasobów, a także zreformować proces decyzyjny jej Komitetu ds. Sytuacji Nadzwyczajnych i ustanowić mechanizmy egzekwowania jego decyzji i postanowień;

70. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie prac nad nowym międzynarodowym traktatem antypandemicznym, po przyjęciu 31 maja 2021 r. decyzji przez wszystkich 194 członków WHO; wzywa Unię, by w ramach organizacji wielostronnych pracowała nad poprawą globalnych mechanizmów zapobiegania pandemii i jej zwalczania, przy wykorzystaniu doświadczenia zdobytego na podstawie międzynarodowej reakcji na pandemię COVID-19;

71. domaga się wzmocnionych ram legislacyjnych i regulacyjnych oraz apeluje o promowanie spójności polityki w celu osiągnięcia skutecznego dostępu do usług opieki zdrowotnej, w tym przez przyjęcie przepisów i wdrażanie polityki zapewniających lepszy dostęp do świadczeń zdrowotnych, produktów i szczepionek, w szczególności dla osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji;

72. apeluje o współpracę międzynarodową przy uwzględnianiu perspektywy płci na zasadzie systemowej podczas opracowywania, wdrażania i monitorowania polityki zdrowotnej, biorąc pod uwagę szczególne potrzeby wszystkich kobiet i dziewcząt w celu osiągnięcia równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w obszarze realizacji polityki zdrowotnej i systemów opieki zdrowotnej;

73. wzywa Unię, aby wspierała prace w ONZ mające na celu walkę z terroryzmem przez wdrożenie i aktualizację czterech filarów globalnej strategii zwalczania terroryzmu przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne we wrześniu 2006 r.;

74. apeluje o podjęcie szczególnych środków w celu ochrony dzieci, których trudna sytuacja może ulec znacznemu pogorszeniu z powodu pandemii COVID-19, w tym w odniesieniu do ich dostępu do ochrony zdrowia, edukacji, przystępnej cenowo żywności, czystej wody, urządzeń sanitarnych i odpowiednich warunków mieszkaniowych; przypomina o negatywnym wpływie zmiany klimatu i szkód dla środowiska na korzystanie przez dzieci z przysługujących im praw;

75. podkreśla potrzebę dalszych wielostronnych działań w zakresie zarządzania gospodarczego, zwłaszcza w odniesieniu do opodatkowania; z zadowoleniem przyjmuje kierunek wytyczony w otwartych ramach OECD/G-20 w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) oraz niedawny wniosek dotyczący ustanowienia minimalnej stawki podatku od osób prawnych w wysokości 15 % oraz przyszłego filaru umożliwiającego bardziej sprawiedliwą realokację praw do opodatkowania; odnotowuje propozycję Komisji dotyczącą zasobów własnych odpowiadających 15 % części zysków rezydualnych największych i najbardziej rentownych przedsiębiorstw wielonarodowych, które to zasoby byłyby przenoszone na rzecz państw członkowskich na podstawie tego porozumienia; zachęca społeczność międzynarodową, by dążyła do dalszej integracji w tej dziedzinie w celu unikania nieuczciwych praktyk i nadużyć; wzywa do szerszego wdrażania międzynarodowych standardów i norm w tym obszarze polityki; przypomina, że Światowa Organizacja Handlu (WTO) odgrywa kluczową rolę w regulowaniu i ułatwianiu handlu światowego;

76. przypomina, że UE musi ściśle współpracować z podobnie myślącymi partnerami, aby zmodernizować WTO oraz wyposażać ją w narzędzia umożliwiające stawienie czoła wyzwaniom handlowym XXI wieku, w tym rewolucji cyfrowej oraz ekologicznej, sprawiedliwej i zrównoważonej transformacji; wzywa UE do współpracy ze wszystkimi członkami WTO w celu przedstawienia pozytywnego programu reform i konkretnego planu prac na 12. konferencji ministerialnej; uznaje, że współpraca UE–USA była siłą napędową postępów w wielostronnych negocjacjach handlowych;

77. podkreśla, jak ważne jest podejmowanie i wspieranie inicjatyw mających na celu przeciwdziałanie uchylaniu się od opodatkowania, praniu pieniędzy i korupcji; wspiera prace na szczeblu ONZ w kwestiach podatkowych w celu zapewnienia głosu krajom rozwijającym się w kwestiach podatkowych; dąży do przyspieszenia negocjacji dotyczących skutecznego kodeksu postępowania w celu zwalczania międzynarodowego uchylania się od opodatkowania dzięki wykorzystaniu umów o wymianie informacji w sprawach podatkowych;

78. odnotowuje znaczenie multilateralizmu dla reagowania na nowe wyzwania i realia, takie jak utrata różnorodności biologicznej, cyberbezpieczeństwo, biotechnologia, cyfryzacja, działalność geopolityczna i zarządzanie w regionach polarnych, sztuczna inteligencja oraz pojawiające się zagrożenia, takie jak rozpowszechnianie fałszywych informacji, fałszywej nauki i dezinformacji za pomocą technologii; twierdzi, że eksperci, naukowcy i odpowiedni przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego powinni być stroną wielostronnych porozumień z udziałem wielu zainteresowanych stron;

Środa, 6 lipca 2022 r.

79. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie działalności Rady UE–USA ds. Handlu i Technologii;
80. przypomina o znaczeniu uwzględniania zasady i celu równości płci we wszystkich obszarach polityki;
81. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Sekretarza Generalnego ONZ na rzecz zwiększenia i koordynowania cyfryzacji Organizacji Narodów Zjednoczonych, tak aby internet służył filarom ONZ, którymi są pokój i bezpieczeństwo, prawa człowieka i rozwój;
82. podkreśla, że odnowiony multilateralizm może mieć pozytywny wpływ na przyspieszenie transformacji cyfrowej, nie tylko jako silny bodziec do realizacji celów zrównoważonego rozwoju, ale także ze względu na pilną potrzebę ustanowienia podstawowych standardów i norm oraz stawienia czoła związanym z nią zagrożeniom i wyzwaniom;
83. przypomina, że w obliczu coraz bardziej ambitnych, asertywnych i agresywnych Chin UE i jej demokratyczni partnerzy o podobnych poglądach powinni koordynować działania na forach wielostronnych w ramach sojuszu technodemokracji w celu utrzymania międzynarodowego systemu opartego na zasadach, przeciwdziałania autorytarnej koordynacji mającej na celu przejęcie kontroli nad forami międzynarodowymi, oraz dopilnowania, poprzez ustanawianie norm i globalnych zasad, by nowe technologie pozostały ukierunkowane na człowieka;
84. zwraca uwagę, że cyfrowy świat należy również traktować jako bardzo ważne nowe źródło wpływów podatkowych;
85. podkreśla, że multilateralizm ma kluczowe znaczenie dla skutecznego utrzymania porządku w przestrzeni kosmicznej oraz że należy rozwijać bieżące inicjatywy i uruchamiać nowe, aby zachować pokojowe wykorzystanie przestrzeni kosmicznej; podkreśla, że wykorzystanie przestrzeni kosmicznej powinno podlegać ulepszonemu zbiorowi międzynarodowych zasad i norm oraz systemowi, który ma zagwarantować korzystanie z niej w długoterminowy, zrównoważony, odpowiedzialny i pokojowy sposób;
86. wzywa UE, by odgrywała bardziej aktywną rolę w tworzeniu międzynarodowych ram dotyczących ukierunkowanych na człowieka i godnych zaufania technologii sztucznej inteligencji, zwłaszcza w odniesieniu do autonomicznych systemów uzbrojenia;
87. podkreśla, że ważna jest wielostronna współpraca między partnerami o podobnych poglądach w walce ze szkodliwą i manipulacyjną dezinformacją prowadzoną przez podmioty państwowe i niepaństwowe; zwraca uwagę, że ważne jest, by UE przejęła czołową rolę na świecie w określaniu międzynarodowych definicji, norm i zasad dotyczących rozwiązywania tych problemów, w tym ingerencji podmiotów zagranicznych w wybory;
88. podkreśla ważną rolę Parlamentu w ścisłym monitorowaniu i wspieraniu procesu wdrażania celów zrównoważonego rozwoju oraz celów porozumienia paryskiego poprzez ochronę różnorodności biologicznej oraz środowiska naturalnego i jego zasobów, w tym poprzez zwracanie uwagi nie tylko na monitorowanie postępów, ale również na zwiększenie przydziału zasobów i proponowanie usprawnień lub przedstawianie konkretnych propozycji; podkreśla dwie kluczowe strategiczne idee zawarte w propozycji sekretarza generalnego ONZ António Guterresa „Nasz wspólny program działań”, którymi są potrzeba globalnego nowego ładu i potrzeba nowej umowy społecznej; zwraca uwagę, że można by przełożyć je na bardzo konkretne działania, takie jak wzmocnienie Globalnego Funduszu Ekologicznego oraz mechanizm wsparcia finansowego dla wysoko zadłużonych państw, pod warunkiem że będą one realizować cele zrównoważonego rozwoju i przeciwdziałać ubóstwu;
89. wzywa Unię do zapewnienia ochrony, zachowania i obrony dziedzictwa kulturowego i historycznego Europy na wszystkich forach wielostronnych, takich jak UNESCO;
90. podkreśla zasadniczą potrzebę zajęcia się kwestią równości płci oraz potrzebę walki o niedyskryminację i prawa podstawowe kobiet, dziewcząt i grup zmarginalizowanych na szczeblu globalnym, w tym o zdrowie seksualne i reprodukcyjne oraz prawa w tej dziedzinie; oczekuje, że Komisja, państwa członkowskie i ESDZ będą systematycznie włączać trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci do wszystkich swoich działań zewnętrznych, w tym do zaangażowania na szczeblu wielostronnym, oraz będą ściśle współpracować z rządami partnerskimi, społeczeństwem obywatelskim, sektorem prywatnym i innymi kluczowymi zainteresowanymi stronami; apeluje do Komisji i ESDZ, aby wzmocniły synergii z partnerami w celu wspólnego większego uwzględniania aspektu płci i skutecznego osiągnięcia międzynarodowych celów związanych z równością płci; podkreśla, że UE powinna odgrywać przewodnią rolę w społeczności międzynarodowej w zwiększaniu starań o wyeliminowanie stosowania przemocy seksualnej i przemocy motywowanej płcią jako broni w konfliktach zbrojnych;

Środa, 6 lipca 2022 r.

91. domaga się powszechnej ratyfikacji i skutecznego wdrażania Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej; pilnie apeluje o likwidację wszelkich form dyskryminacji rasowej za pomocą wszystkich odpowiednich środków, w tym prawodawstwa; dostrzega nadrzędną rolę kształcenia i kultury w promowaniu praw człowieka i interseksyjnym zwalczaniu rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii i powiązanej nietolerancji, w szczególności w promowaniu zasad tolerancji, włączenia oraz poszanowania różnorodności etnicznej, religijnej i kulturowej, a także w zapobieganiu rozpowszechnianiu się ekstremistycznych, rasistowskich i ksenofobicznych ruchów i postaw; potwierdza potrzebę zapewnienia ludom tubylczym, w tym kobietom i dziewczętom, równej ochrony praw i równości przed sądami, wzmocnienia ich pozycji oraz pełnego i skutecznego uczestnictwa w procesach decyzyjnych, a także w życiu politycznym, gospodarczym, społecznym i kulturalnym; apeluje o większą ochronę osób z niepełnosprawnościami oraz o zwrócenie uwagi na osoby doświadczające dyskryminacji krzyżowej, zwłaszcza kobiety i osoby z niepełnosprawnościami wywodzące się z ludów tubylczych;

92. zwraca się do UE o zacieśnienie współpracy wielostronnej w zakresie międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości z uwagi na coraz częstsze łamanie międzynarodowych praw człowieka i prawa humanitarne; wzywa UE i jej partnerów, by rozwijali i wykorzystywali dostępne narzędzia organów międzynarodowych, takich jak Rada Praw Człowieka, procedury specjalne ONZ, specjaliści sprawozdawcy ONZ, mechanizmy OBWE, Rada Europy czy sądy międzynarodowe, w celu zwiększenia zgodności działań podmiotów państwowych i niepaństwowych z międzynarodowym prawem oraz promowania zasady jurysdykcji uniwersalnej, która ma być stosowana w krajowych systemach prawnych; apeluje do UE o zwiększenie roli MTK i liczby jego pracowników przez zapewnienie mu silnego wsparcia dyplomatycznego, politycznego i finansowego; zwraca się do Komisji, wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i państw członkowskich o wezwanie wszystkich państw członkowskich instytucji wielostronnych, które jeszcze nie ratyfikowały statutu rzymskiego, do uczynienia tego;

93. wzywa Komisję, by szybko zakończyła opracowywanie ram należytej staranności przedsiębiorstw i by współpracowała z partnerami o podobnych poglądach w celu przeciwdziałania rażącym naruszeniom praw człowieka przez reżimy autorytarne i totalitarne, a tym samym zapewniała trwałe i odporne globalne łańcuchy dostaw w obliczu niszczycielskiego wpływu reżimów autorytarnych i totalitarnych;

94. apeluje o międzynarodowe strategie polityczne, które zapewnią ochronę i wsparcie zagrożonym obrońcom praw człowieka; potępia działania odwetowe podejmowane przez niektóre rządy wobec organizacji pozarządowych, działaczy i obrońców praw człowieka w odpowiedzi na ich uzasadnioną interakcję z organami międzynarodowymi, oraz wzywa Radę i wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego Komisji do systematycznego i wyraźnego reagowania na każdy taki przypadek; wzywa UE, aby w celu położenia kresu bezkarności, zapobiegania przemocy wobec dziennikarzy i wspierania środków mających zwiększyć ich bezpieczeństwo poparła apel o utworzenie stałego mechanizmu dochodzeniowego ONZ zajmującego się przestępstwami wobec dziennikarzy oraz przyjęcie ukierunkowanych sankcji wobec osób odpowiedzialnych za groźenie dziennikarzom lub zlecanie aktów przemocy wobec dziennikarzy;

95. ponawia swój apel do UE, by domagała się silniejszych zobowiązań wielostronnych, aby znaleźć trwałe rozwiązania polityczne dla obecnych konfliktów, a także dopilnowała, by prawa człowieka były centralnymi elementami strategii politycznych dotyczących zapobiegania konfliktom i mediacji; przypomina o znaczeniu międzynarodowych misji pokojowych i rozwiązywania konfliktów, a także wsparcia UE dla odpowiednich misji; podkreśla, że potrzebne są jasne cele, wyraźne zdolności do realizacji tych celów i skuteczne mechanizmy, z uwzględnieniem perspektywy kobiet, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i wszystkimi późniejszymi rezolucjami; domaga się reformy odpowiednich struktur, aby położyć kres bezkarności personelu operacji wojskowych i misji cywilnych oraz personelu innych wielostronnych agencji, urzędów i organów, który to personel dopuścił się nadużyć i przemocy seksualnej podczas pełnienia obowiązków, a także aby ustanowić funkcjonujące i przejrzyste mechanizmy nadzoru i rozliczalności;

96. podkreśla, że sukces organizacji wielostronnych odgrywa kluczową rolę w odbudowie zaufania społecznego do demokracji i liberalizmu oraz znaczenia światowego ładu opartego na zasadach;

97. podkreśla, że otwarty, sprzyjający włączeniu społecznemu, oparty na zasadach i niedyskryminujący wielostronny system handlowy musi być główną siłą napędową globalnej liberalizacji handlu i musi przyczyniać się do zapewniania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i innowacji, a także do tworzenia miejsc pracy, podniesienia poziomu życia, wzrostu dochodów, wspierania zrównoważonego rozwoju gospodarczego i walki ze zmianą klimatu, a tym samym do wzmocnienia dobrobytu, pokoju i bezpieczeństwa, zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju; ponadto zwraca uwagę na rolę wielostronnego systemu handlowego we wspieraniu przewidywalnego środowiska handlowego dzięki opracowywaniu wzajemnych, bardziej przejrzystych i sprawiedliwych zasad i regulacji handlowych wdrażanych w sposób spójny, możliwy do wyegzekwowania i jednolity; przypomina ustalenia zawarte w sprawozdaniu pt. „EU exports to the world: effects on employment” [Eksport z UE: wpływ na zatrudnienie] z listopada 2021 r., w którym stwierdzono, że ponad 38 milionów

Środa, 6 lipca 2022 r.

miejsc pracy w UE opiera się na eksporcie; wzywa Komisję, by wciąż informowała o tych ustaleniach oraz by podnosiła świadomość na temat korzyści i pozytywnych aspektów handlu międzynarodowego; uważa jednak, że należy odbudować zaufanie do instytucji wielostronnych w obliczu globalnych wyzwań, w szczególności jeśli chodzi o wdrażanie wspólnych inicjatyw na rzecz zapewniania powszechnych dóbr publicznych, oraz w kontekście zmieniającej się dynamiki sił na arenie międzynarodowej; ponownie podkreśla rolę UE w tym procesie;

98. wyraża ubolewanie, że w niektórych częściach gospodarki światowej nasilają się tendencje do protekcjonizmu i wykorzystywania handlu jako środka przymusu, co prowadzi do zamętu i napięć geopolitycznych; przypomina, że nacjonalistyczna polityka gospodarcza, która wiąże się z łamaniem ustalonych zasad międzynarodowego prawa handlowego i skłania partnerów handlowych do działań odwetowych, jest antytezą naszego zglobalizowanego systemu handlowego; apeluje o dalsze wzmocnienie wysiłków UE na rzecz egzekwowania przepisów handlowych oraz o opracowanie zestawu autonomicznych instrumentów handlowych, takich jak instrument przeciwdziałania przymusowi, instrument dotyczący dotacji o działaniu zakłócającym i instrument dotyczący udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym, a także o utworzenie stanowiska głównego urzędnika ds. egzekwowania przepisów handlowych, w odpowiedzi na te pojawiające się wyzwania; zauważa, że celem jest stworzenie w kontekście WTO zreformowanego i dobrze funkcjonującego wielostronnego zbioru przepisów ze skutecznie działającym mechanizmem rozstrzygnięcia sporów stanowiącym jego centralny element; podkreśla jednak, że należy nadal w pełni angażować się w próby zreformowania WTO będącej podstawą otwartej, sprawiedliwej i zrównoważonej gospodarki światowej opartej na zasadach, aby zwiększyć skuteczność, inkluzywność, przejrzystość i legitymację tej organizacji, a także należy angażować się w podejmowanie wyzwań stawianych przez gospodarki nierynkowe i w stawianie czoła zagrożeniom związanym z tymi gospodarkami; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje załącznik do przeglądu polityki handlowej z lutego 2021 r., w którym przedstawiono kompleksowe podejście do modernizacji WTO; podkreśla, że jeśli chcemy rozwijać oparty na zasadach handel światowy, skuteczne zaangażowanie UE musi opierać się na przyszłościowym podejściu do handlu;

99. z zadowoleniem przyjmuje pomyślne zakończenie 12. konferencji ministerialnej WTO i ponownie wyraża pełne poparcie dla systemu handlu opartego na zasadach, który powinien przyczynić się do sprostania globalnym wyzwaniom i do wspierania transformacji ekologicznej, rewolucji cyfrowej i walki z nierównościami; wzywa kraje WTO do bezzwłocznego wdrożenia podjętych decyzji oraz do podjęcia działań na rzecz zreformowania organizacji przed 13. konferencją ministerialną w celu zapewnienia pełnej operacyjności i adekwatności WTO; ubolewa nad faktem, że 12. konferencja ministerialna nie obejmowała aspektu płci i handlu, i apeluje, aby kwestia ta stała się centralnym elementem 13. konferencji ministerialnej;

100. podkreśla, że demokratyczny, zgodny z prawem, rozliczalny i przejrzysty globalny ład powinien wiązać się z większym udziałem organów parlamentarnych, ponieważ parlamentarzyści wybrani w wyborach bezpośrednich mogą pełnić rolę kluczowego łącznika między obywatelami a systemem wielostronnym; podkreśla znaczenie horyzontalnego i spójnego multilateralizmu oraz ukierunkowanych na ten cel prac wspólnej konferencji parlamentarnej Parlamentu Europejskiego i Unii Międzyparlamentarnej na temat WTO; podkreśla, że należy zadbać o to, aby parlamentarzyści mieli łatwiejszy dostęp do negocjacji handlowych oraz byli zaangażowani w formułowanie mandatów i wdrażanie decyzji WTO, jak również w negocjacje w sprawach związanych z handlem w ramach innych wielostronnych organów i instytucji; ponownie podkreśla, że UE i wszyscy członkowie WTO muszą zintensyfikować wymianę poglądów z zainteresowanymi stronami, w tym ze społeczeństwem obywatelskim, organizacjami przedsiębiorców i szerszymi kręgami biznesu; wzywa Komisję do pogłębienia współpracy ze wszystkimi odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Międzynarodowa Organizacja Pracy, system ONZ, grupa G-7, OECD, Bank Światowy i Międzynarodowy Fundusz Walutowy, oraz podkreśla ich rolę w rozwijaniu otwartego, opartego na zasadach systemu handlowego;

101. z zadowoleniem przyjmuje ścisłą współpracę WTO z WHO i innymi organizacjami międzynarodowymi mającą na celu zagwarantowanie, że handel odgrywa pozytywną rolę w radzeniu sobie z pandemią i następującym po niej kryzysem oraz we wspieraniu odbudowy światowej gospodarki; podkreśla, że pandemia COVID-19 uwiarydliwiła słabe punkty naszych instytucji międzynarodowych; wzywa Komisję do przeanalizowania wniosków płynących z pandemii COVID-19 oraz do współpracy z partnerami globalnymi, aby uwzględnić te wnioski w programie reform; wzywa do opracowania ambitnej inicjatywy w dziedzinie handlu i zdrowia; przyjmuje do wiadomości, że WTO chciałaby rozszerzyć swój mandat, aby osiągnąć większe znaczenie w sferze publicznej za pomocą większego zaangażowania w takich obszarach jak zdrowie, zrównoważony rozwój, nierówny podział bogactwa, płeć i wzmocnienie pozycji kobiet, zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju i porozumieniem paryskim; uważa, że będą to ważne kroki w procesie reformy WTO, obok jej podstawowych zadań związanych z ustanawianiem zasad handlu wielostronnego, ograniczaniem barier w handlu oraz zapewnieniem możliwości uregulowanego rozstrzygnięcia sporów handlowych między jej członkami;

Środa, 6 lipca 2022 r.

102. wzywa Radę do bardziej ambitnych działań na rzecz zawarcia umów o wolnym handlu z państwami trzecimi; zwraca uwagę, że umowy o wolnym handlu zwiększają interakcje i zależności gospodarcze między państwami i że w związku z tym mogą one pełnić funkcję prekursora aktywniejszego i ambitniejszego zaangażowania na szczeblu wielostronnym;

103. wzywa Radę, Komisję i wiceprzewodniczącego/ wysokiego przedstawiciela do należytego uwzględnienia niniejszego sprawozdania przy określaniu priorytetów UE na 77. posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a także w innych organizacjach międzynarodowych i na forach wielostronnych;

o

o o

104. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Komisji oraz – do wiadomości – Zgromadzeniu Ogólnemu Narodów Zjednoczonych i Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
